N°. 463. **DE GRONDWET.** 185[illegible]

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . *f* 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . „ 5.50.

ZONDAG 19, MAANDAG 20 NOVEMBER.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, [illegible]steeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet. [illegible]straat, N°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . *f* 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . „ 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van *f* 1, het zegelregt daaronder begrepen.

De voorloopige discussiën over het Voorstel.

De discussiën in de Tweede Kamer over de *prise en considération* van het voorstel tot afschaffing van den accijns op de brandstoffen, zijn zeer snel afgeloopen, en met 53 tegen 5 stemmen werd tot het nader in overweging nemen besloten (1). Intusschen werd reeds het voorstel zelf van drieërlei standpunt bestreden.

Vooreerst van het standpunt der Regering, die verklaarde niets meer te *kunnen* doen dan door haar is voorgesteld en die *beloofde*, „zoodra de politieke toestand van Europa weder toelaat de toekomst met gerustheid te gemoet te gaan, zich dán te zullen haasten, om op den weg van vermindering van lasten de Volksvertegenwoordiging vóór te gaan.” De houding, die het Ministerie heeft aangenomen, is, op 't minst, zonderling te noemen. Bij de aanbieding der begrootingswetten werd door den Minister van Financiën verklaard, „dat *thans* tot vermindering van lasten kon worden overgegaan.” Door het voorstel, dat de Regering deed om de inkomsten van den staat te verminderen met een jaarlijksch bedrag van een millioen, bewees zij, dat op een buitengewonen toestand *niet* werd gerekend; en zij verklaarde dan ook met zoovele woorden, in de Mem. van Beantwoording op het verslag der Kamer betrekkelijk de wet op de middelen: dat de toestand van Europa geen beletsel was om tot eene verligting van lasten te besluiten. Het klinkt dan nu zeer vreemd, [illegible] de Regering aan *denzelfden toestand* een hoofdargument ontleent tot bestrijding van het voorstel der vijf leden. Het *beginsel*, dat tot afschaffing *kan* worden overgegaan, leidt tot geen verschil van gevoelen meer: de drijfkracht der oppositie, gesteund door de weldadige bepalingen van de artt. 110 en 111 der Grondwet, heeft de Regering tot overtuiging gebragt en zij heeft den weg, door de constitutionnele partij gebaand, ingeslagen en *gevolgd*. Ook omtrent de gevolgen voor Nederland van den strijd, dien wij thans aanschouwen, is het gevoelen eenstemmig; want vreesde de Regering inderdaad gevaar voor het Vaderland: zij zou niet het initiatief genomen en verligting van lasten hebben voorgesteld. De hoofdvraag, die te beslissen valt, is dan enkel: laat onze finantiële toestand eene verligting van lasten toe, zoo groot als het voorstel tot afschaffing van den accijns op de brandstof zal uitmaken? Immers, men kan de voorkeur aan de afschaffing van den accijns op het gemaal niet aanvoeren als middel tot bestrijding, omdat alsdan van een nog veel aanzienlijker cijfer sprake zou moeten zijn. En het is op dit terrein, waar wij den Minister van Financiën te vergeefs zoeken. Na de kennisneming der tweede Nota van den heer VAN BOSSE schijnt de Regering ook omtrent *dit* punt overtuigd te zijn geworden, want het is zeer opmerkelijk, dat de Minister [illegible] gehouden, dat namelijk de schatkist het voorgestelde verlies niet zou kunnen lijden. Men is dan, bij gebrek aan beter, teruggekomen op het argument „van den politieken toestand in Europa”, niet bedenkende dat men daardoor een wapen keert tegen zich zelven. — Wat de *belofte* betreft, door de Regering afgelegd: zij deed ons in zoover genoegen als zij; op nieuw en zeer treffend, het nut eener werkzame en voortdrijvende oppositie bewees, waardoor een Ministerie van „tegenovergestelde rigting” ongevoelig in eene rigting, tegenovergesteld van zijne eigene, werd gebragt. Die *belofte* deed ons genoegen, omdat daardoor de noodzakelijkheid der vernietiging van het *accijnsstelsel* wordt erkend, en de Regering alzoo — in strijd met hare vroegere beweringen — niet langer de accijnsen als „inheemsch” en als eene „ongevoelige belasting” blijft beschouwen. Door die *belofte* is een nieuwe slag aan het verderfelijke accijnsstelsel toegebragt; want het wordt er duidelijk door *veroordeeld*. Maar wij kunnen ons niet enkel met die belofte tevreden stellen. Reeds zoo vele beloften [illegible] zijn aan de Staten-Generaal en aan de Natie gedaan, en nog nimmer heeft men daarvan eenig gevolg gezien. *Thans* duldt de toestand der schatkist verligting; *thans* wordt, meer dan ooit, naar verligting en verademing verlangd; men *mag* niet langer uitstellen wat dringende behoefte is, waartegen geen werkelijk bezwaar is aan te voeren. Beloften voor de toekomst zijn zeer schoon en wekken de belangstelling op; maar zij helpen *nu* niet; en nu *moet* geholpen en *kan* geholpen worden.

Het voorstel werd vervolgens van een *tweede* standpunt bestreden, waarvan de heer VAN NISPEN zich tot orgaan verklaarde. Dat standpunt is, in de voornaamste opzigten, het onze. Het erkent de noodzakelijkheid tot herziening van ons belastingstelsel; met ons is het overtuigd, dat de accijnsen het eerst van allen behooren te vallen; het sluit zich bij ons gevoelen aan, dat de finantiële toestand toelaat, om *thans* over te gaan tot verligting van lasten; eindelijk bestrijdt het met ons de meening der Regering, dat een krachtige maatregel tot later behoort te worden uitgesteld. Teregt heeft de heer VAN NISPEN doen opmerken, „dat der„gelijke consideratiën ophouden, dáár waar de billijk„heid gebiedt de geringere klassen te gemoet te komen „in de aanschaffing van de noodzakelijkste levensbe„hoeften.” Dát standpunt verschilt evenwel (en dan nog slechts *schijnbaar*) in één opzigt van het onze. Het bestrijdt de afschaffing van den accijns op de brandstoffen, omdat het de voorkeur geeft aan eene af„schaffing van den accijns op het gemaal, althans voor „zooveel de rogge betreft.” Dat verschil is slechts schijnbaar, omdat ook wij *in beginsel* aan die afschaffing de voorkeur geven; maar — de voorstellers hebben het erkend — die afschaffing zou de schatkist van *een te groot bedrag* harer inkomsten berooven, en daaraan *kan*, voor het oogenblik, niet gedacht worden, terwijl aan eene afschaffing enkel van den accijns op de rogge bijkans onoverkomelijke bezwaren zijn verbonden. Nu vragen wij, of het niet beter is, *iets* te doen, dan tot *niets* te besluiten, omdat niet te verkrijgen is, wat men zoo gaarne wenscht? Het gemeenschappelijke groote doel is: *verligting van lasten en afschaffing van het accijnsstelsel.* Welnu, men behoort iets van zijne individuele meening op te offeren, om, door eendragtig zamenwerken, des te eer dat gemeenschappelijk doel te bereiken. Wanneer ieder blijft vasthouden de afschaffing, aan welke hij boven alle andere de voorkeur geeft, dan zal aan eene beslissing wel nimmer zijn te denken; en, ondanks zich zelven, zal men, in strijd met zijn eigen beginsel, eene regering in de hand werken, *die eigenlijk niets doortastends doen wil.* Wij hopen dan ook, dat de heer VAN NISPEN en zij uit wiens naam hij sprak, bezield zooals zij zijn met de zucht om tot het gemeenschappelijke groote doel zamen te werken, het gewigt van eenstemmigheid en de noodzakelijkheid, om van individuele meeningen iets los te laten, alsnog zullen inzien, opdat eindelijk eens voor goed de hand geslagen worde aan dat stelsel van belastingen, waarvan de uitwerking allerverderfelijkst is voor de maatschappij.

Eindelijk is het voorstel bestreden door den heer DE KEMPENAER, die (welligt ook het orgaan der zijnen) nu, meer nog dan vroeger, heeft getoond te zijn „*plus ministriel que le ministre*.” Hij sprak van „*nevenoogmerken*” en na de nederlaag, ten vorige jare geleden, wegens zijne insinuatiën van politieke nevenbedoelingen, zag hij in het voorstel de „neven-bedoeling” om „in het stelsel van accijnsen eene bres te schieten.” De beschuldiging achten wij zeer naïf, daar ieder, met de Memorie van Toelichting der Voorstellers in de hand, heeft kunnen lezen het geopenbaarde doel, „dat het te doen is om het beginsel van accijns„heffing op de eerste levensbehoeften.” Dat zoogenaamde „nevendoel” is ook *eenparig* door de Tweede Kamer verlangd geworden, en zelfs de heer DE KEMPENAER heeft zich niet verzet tegen de verklaring door de Kamer aan den Koning afgelegd, dat: „verminde„ring van lasten zal ons dubbel aangenaam wezen, „wanneer deze medewerking wordt verlangd tot maat„regelen, *die de eerste levensbehoeften, en daardoor* „*de nijverheid ontheffen.*” Met die woorden *kon* niets anders bedoeld zijn dan langzame afschaffing van het accijnsstelsel. Dat „bresschieten” is ook bedoeld door de regering; want hare belofte, om den accijns op de rogge af te schaffen in een verwijderd verschiet, wat is het anders, dan eene *afbreking* van het stelsel der accijnsen?

„*Plus ministeriel que le ministre*” is de heer DE KEMPENAER, omdat hij de onmogelijkheid betoogt van tot verligting van lasten over te gaan, vooral omdat de staatsuitgaven steeds hooger klimmen. Gewis, wanneer al de leden der Kamer, gelijk de heer DE KEMPENAER van gevoelen waren, dat men die uitgaven steeds hooger en hooger *moet* opvoeren, (welligt om te doen vergeten, dat de heer DE KEMPENAER ze in 1848 met 10 procent te gelijk heeft willen verminderen); wanneer allen het eens zijn, dat de gezanten steeds hooger bezoldigd moeten worden, terwijl op den nood der volksklasse minder behoeft te worden gelet: ja, dan is *elk* voorstel tot verligting van lasten ongerijmd. Maar zoo ver zijn wij nog niet gekomen; in het bezit van dusdanige Kamer verheugt zich het Nederlandsche volk nog niet; en de Regering zelve heeft moeten erkennen, dat het *noodzakelijk* en *mogelijk* is, tot verligting van lasten over te gaan.

Zonderling klonk ons het betoog van den heer DE KEMPENAER, in de ooren, dat hij het nader onderzoek van het voorstel wil *voorkomen*; „omdat voor„stellen tot afschaffing van belastingen, beweging, ver„warring en onrust in den lande veroorzaken.” Wij meenden, dat de heer DE KEMPENAER steeds van oordeel is geweest, dat dergelijke voorstellen juist „beweging, verwarring en onrust” *doen bedaren*. Immers, was het niet onder *zijn* Ministerie, dat de heer LIGHTENVELT (in Mei 1848) in Limburg afschaffing van belastingen beloofde, dat *de raad van Ministers* bevel gaf, om die belofte *bij proclamatie* aan den volke te verkondigen? (1) Door beweging, verwarring en onrust heeft de Nederlandsche Natie zich nog nimmer gekenmerkt; dat zijn hare karaktertrekken niet, en de Volksvertegenwoordiger, die aldus den toestand schetst, waarin de Natie zich zou bevinden, die geduldig maar hoopvol de beslissing harer Vertegenwoordigers afwacht, miskent het volk in de hoogste mate. Indien ooit het Nederlandsche volk zich tot „beweging” liet leiden, aan „verwarring” zich prijs gaf en „onrust” openbaarde: het zal *niet* zijn, terwijl zijne plaatsbekleeders zich onledig houden met het overwegen van maatregelen tot verligting zijner lasten; maar het zou veeleer kunnen zijn, wanneer dat volk verbitterd werd naardien het, bij het in den wind slaan zijner voortdurende klagten en billijke vorderingen, steeds het cijfer der begrooting, door overtollige uitgaven, zal zien klimmen.

Eindelijk heeft de heer DE KEMPENAER zijne bestrijding bekroond met een reactionnair betoog, dat sedert de April-beweging tot zijn stokpaardje schijnt te zijn verheven. Hij verklaart zich tegen den uitdrukkelijken wil der Grondwet; hij cijfert het *regt van initiatief* weg, hij betwist de bevoegdheid der Kamer, om, gelijk de Grondwet dat *wil*, eigen wetsvoorstellen te doen. Een der gewigtigste regten, aan de Tweede Kamer door de Grwt. verleend, waardoor zelfs geen onderscheid gemaakt wordt tusschen voorstellen der Regering en voorstellen der Kamer, wordt door den heer DE KEMPENAER aangevallen. Dat is zoo verregaande reactionnair, dat de heer DE KEMPENAER eene plaats nog boven den heer VAN RAPPARD zou verheffen. „De Kamer” — zegt hij — „moet het initiatief niet nemen in zaken van *belastingen.*” Wie ziet niet in, dat *dit* argument slechts strekt, om de ongrondwettige, reactionnaire bestrijding van het *beginsel* zelf te vergoêlijken? Want, waarom in belasting-

(1) *Tegen* stemden de heeren Hoekwater, Schimmelpenninck v. d. Oije, Taets van Amerongen, Kien en de Kempenaer.

(1) Zie dat stuk in No. 155 der *Grondwet*.

zaken *geen* initiatief, ten aanzien van alle andere onderwerpen*wel*? De heer DE KEMPENAER sluit zich hier aan het betoog van *de Nieuwsbode*, dat, als de Regering zegt: „*ik kan niet*", de Kamer daarmede genoegen moet nemen. Als dàt waar is, waartoe dan eene Volksvertegenwoordiging? Wanneer de Kamer niets anders mag doen, dan hetgeen de Regering verklaart, „dat zij *kan* doen", dan is de instelling der Kamers een ijdel en kostbaar speelgoed, dat hoe eer hoe beter behoort te worden afgeschaft.

Het nemen van het initiatief is, volgens den heer DE KEMPENAER: „grijpen naar de teugels van 't bewind; dan is dat zich zelf stellen in de plaats van het bewind." Neen, dat is het *niet*. Het nemen van het initiatief bewijst, dat de Regering achterlijk blijft in het vervullen van hare taak, zoo als die door de Kamer wordt begrepen; het is de drijvende kracht, die de Grondwet gewild heeft, dat de Kamer zou bezitten, om tot stand te doen komen al datgene, waarin de Regering achterlijk blijft en waarvan de behoefte, des ondanks, is gebleken. Dat betoog van den heer DE KEMPENAER is, derhalve, niet geweest eene bestrijding van het voorstel, *maar een reactionnaire annval op een der gewigtigste en weldadigste onzer grondwettige instellingen.*

Over het voorstel zelf spreken wij nader.

Wij vroegen in n°. 458 of *de Nederlander alles* had medegedeeld, wat te Amsterdam op de bijeenkomst van „Christelijke vrienden" was voorgevallen?

Tot dusver is op die vraag geen antwoord ontvangen.

Wij herinnerden aan 't betoog van den heer DA COSTA, dat de anti-revolutionnaire partij de meest volledige openbaarheid voorstaat: waarom geeft *de Nederlander* daarvan geen bewijs, door een aaneengeschakeld verslag te leveren van de discussiën, welke op die „bijeenkomst" plaats grepen?

In menig opzigt moeten zij *merkwaardig* zijn geweest.

Voor de tegenpartij moet veel „*inlichting*" en vooral groote „*leering*" uit die discussiën zijn te putten.

Ook vrij levendig moeten de discussiën zijn geweest. Men wil zelfs, dat de Liefde voor een oogenblik buiten de deur werd gezet.

Eilieve! waarom vergunt *de Nederlander* ons de gelegenheid niet, om den echt Christelijken geest, die op de bijeenkomst der vrienden voorzat, te huldigen en tevens zijne constitutionele zucht naar „openbaarheid" te constateren?

Wat is, volgens de Regering, eene der hoofdoorzaken van de buitengewone hoogte, waartoe het eindcijfer der begrooting is opgevoerd?

De duurte der levensmiddelen.

Die duurte heeft noodzakelijk gemaakt de verhooging van de tractementen van gezanten (1).

Bij het IVde hoofdstuk wordt het volgende verklaard: „Ten andere is het thans eene bekende waarheid, dat „de duurte niet is van voorbijgaanden aard en van lie„verlede het loon voor den arbeid zal moeten worden „verhoogd. Dit geldt evenzeer voor de openbare dienst „als voor den arbeid in het algemeen, en de Regering „mag hare overtuiging niet onderdrukken, dat regel„matig de bezoldigingen der ambtenaren thans op zijn „best voldoende zijn om daarvan naar hunnen stand „te leven. De werkman is intusschen zijn loon waardig" (2). Voorts wordt voor de gevangenissen eene aanzienlijke som *meer* gevraagd „wegens de duurte der levensmiddelen" (3).

Bij het Xde hoofdstuk wordt gezegd: „Wel is op „lagere prijzen der levensbehoeften gerekend; doch de „ondervinding heeft doen zien, dat de vrees deswege „in de Memorie van Toelichting te kennen gegeven, „*niet ongegrond is geweest*" (4).

Er is dus, bij de raming der uitgaven, gerekend op *duurte der levensmiddelen.*

Omstreeks welk gedeelte van het jaar zijn de begrootingswetten door de Regering vastgesteld?

Door een antwoord, gegeven op het verslag van het IIde hoofdstuk, is ons dat duidelijk geworden. De Kamer heeft hare voorstellen betrekkelijk hare huishoudelijke aangelegenheden niet zien goedkeuren; omdat die voorstellen bij de Regering niet waren ingekomen voor of op 20 Junij 1854, en toen de begrootingen hebben worden vastgesteld.

Hoe is nu de berekening der Regering, gegrond op „*blijvende duurte der levensmiddelen*" overeen te brengen met het vooruitzigt, geopend in de Troonrede (18 September), dat door de gezegende uitkomsten van den [illegible] *de prijzen der eerste levensbehoeften zullen dalen?*"

[illegible]

(1) [illegible] Beantwoording, IIIde hoofdst., § 6.
(2) Ibid., [illegible] hoofdst., § 3.
(3) Ibid., [illegible]
(4) Ibid., Xde [illegible] 1.

Was dat vooruitzigt eenigermate *gegrond*: waarom heeft dan de Regering hare uitgaven geraamd in het vooruitzigt op „*duurte der levensmiddelen?*" Bestond er geen vooruitzigt — zooals *nu* de regering zelve verklaart in hare Memoriën van Beantwoording, *na* de troonrede gesteld — waartoe diende het dan, het volk eene *daling* van de prijzen der eerste levensbehoeften voor te spiegelen?

Moet, ook omtrent dit punt, op nieuw gedacht worden aan de vergelijking van den heer BAUD, betrekkelijk den goochelaar, die knollen voor citroenen verkoopt?

Of moet het argument van de „duurte der levensmiddelen" gesteld worden onder die *schijngronden*, waarvan *deze* Regering zich zóó kwistig bedient, ten einde de werkelijkheid minder duidelijk te maken?

De éclatante tegenspraak, waarin de Regering is vervallen, nu zij de *verhoogde uitgaven* moet verdedigen geeft op nieuw een bewijs, dat ons oordeel over de bewuste zinsnede in de Troonrede allezins onpartijdig is geweest. Wij herhalen het hier: „Met bevreemding „hebben wij vernomen, dat, ten aanzien van Neder„land, het „uitzigt" wordt gegeven, dat door die „ruime opbrengst „de prijzen der eerste levensbehoef„ten zullen dalen." Bij de omstandigheden, waarin „Europa verkeert; bij de ontzaggelijke heirlegers, die „op de been zijn gebragt; bij het feit, dat Europa's „voorraadschuren door den oorlog zijn gesloten, is „het ons een raadsel, hoe de Regering in een officieel „staatsstuk eene verwachting heeft kunnen opwekken, „die, reeds nu door niets geregtvaardigd, slechts dreigt „eene teleurstelling te baren, welke des te bitterder „zal worden, naarmate de verwachting op meer stellige „en officiële wijs is aangekondigd. Ook *wij* wenschen „vurig dat de prijzen der eerste levensbehoeften dalen; „maar die wensch mag ons niet doen verzwijgen de „overtuiging, dat zoodanige uitkomst, onder de tegen„woordige omstandigheden, niet van een ruimen oogst „kan verwacht worden, en het is uit dien hoofde, dat „wij het hoogst gevaarlijk achten verwachtingen op te wek„ken, die elk staathuishoudkundige reeds vooraf voor „geene verwezentlijking vatbaar acht." (5)

(5) Zie ons No. 411.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Al de berigten, welke van verschillende zijden tot ons komen, luiden zeer gunstig voor de geallieerden. Een verslag van den admiraal Hamelin, hetwelk thans bekend geworden is, bevestigt, dat de afloop van den strijd van den 5den in het voordeel der geallieerde mogendheden was, zonder dat daarin echter het verlies, dat aan hunne zijde was, verzwegen wordt. Eene depêche van prins Menchikoff van den 8sten meldt, dat de Russische generaal tot op dien dag geen hernieuwden aanval heeft ondernomen, en dat het leger der geallieerden gaande weg versterkt werd. De Engelsche bladen maken van eene andere depêche van prins Menchikoff gewag, waarin hij zou bekennen, dat de Russen aan hun kant 9,000 gesneuvelden tellen. Er is ook sprake van nog een ander stuk, mede van denzelfden generaal over, Warschau gekomen. Daarin zou gezegd worden, dat het leger der geallieerden zoo zeer gedund is, dat het thans slechts 50,000 man telt. Aangenomen dat dit nu metterdaad zóó is, hetgeen zeer onwaarschijnlijk is, dan moet men niet uit het oog verliezen, dat de geallieerden dermate versterkt worden, dat zij weldra weder een ontzaggelijk groot leger op de been zullen hebben. Daarenboven; generaal Canrobert heeft thans ter zijner beschikking congrevische vuurpijlen, waarvan de uitwerking zich op twee duizend ellen doet gevoelen, en het blijkt uit de laatste depêches van dien generaal, dat hij, hoezeer aandringende om middelen te erlangen ten einde het geledene verlies te kunnen herstellen, echter geenszins den goeden uitslag betwijfelt.

De *Moniteur de l'armée* doet uitkomen den nadeeligen invloed dien de mislukte uitval der Russen op hen uitgeoefend heeft. Het is toch [illegible] gezegd, dat de Russische generaal het Engelsche leger aanviel in de hoop om het te lokken uit de gunstige stelling, welke 't thans inneemt zoowel vóór Sebastopol als van achteren, om er het beleg te dekken; hij dacht, en het was goed gedacht, dat het Fransche leger eene zijner afdeelingen ter hulpe zou zenden; die afleiding nu, gepaard met een of twee uitvallen der bezetting, konden met der daad, indien zij met gunstigen uitslag waren bekroond geworden, de vernieling der belegeringswerken, aanzienlijke verliezen en wellígt de opheffing van het beleg ten gevolge hebben gehad. En verder gaat hetzelfde blad aldus voort.

Al de berigten omtrent den strijd van den 5den, die door prins Menchikoff in persoon werd aangevoerd, bevestigen overigens, dat de uitkomst schitterend was voor de geallieerden. De Russen werden geheel geslagen; niets kan daaraan meer doen twijfelen.

Men heeft gesproken van de waarschijnlijkheid eener hernieuwde poging der Russen tegen onze troepen. Wij willen niet zeggen, dat dit onmogelijk is; maar zulks hoezeer ons echter volstrekt geen vrees in. De overwonnenen hebben over het algemeen weinig vertrouwen op eigen kracht, terwijl de overwinnaars, daarentegen, bij iedere nederlaag van den vijand hunne magt vermeerderd zien.

Blijven wij dan vertrouwen op den moed onzer troepen, op de behendigheid en bekwaamheid onzer generaals, en laat onze tegenstanders de droevige vreugde smaken, om in onze zegepralen het voorteeken te zoeken van rampen, die geene waarschijnlijkheid, hoegenaamd ook, hebben.

In Frankrijk en Engeland gaat er slechts ééne stem op om de beide regeringen aan te sporen tot het zenden van talrijke versterkingen naar het Oosten. In Engeland, het land der vrijheid van vereeniging en vergadering, worden tot dat einde menigvuldige meetings gehouden en petitien geteekend. Trouwens, de kabinetten der Tuilleriën en van Saint-James hebben zulk een aandrang niet noodig: er worden toebereidselen op groote schaal gemaakt om een tweede leger naar het Oosten te zenden. Men zou haast zeggen, dat het beleg van Sebastopol thans slechts eene ondergeschikte zaak is en dat al die toebereidselen geschieden veeleer voor een grooten wintertogt in de Krim. Hoogstwaarschijnlijk is het, dat dit alles een onderwerp van overweging heeft uitgemaakt, bij het gesprek, dat eergisteravond te Parijs heeft plaats gehad, tusschen den Keizer der Franschen en Lord Palmerston.

Men ontkent echter het feit, dat er eene overeenkomst tusschen Engeland en Frankrijk zou zijn [illegible] tens welke laatstgenoemde mogendheid een leger van 100,000 man zou op de been brengen en de eerste ter [illegible] koming in de kosten daarvan een subsidie van 150 à 200 millioen fr. zou verleenen. Dit gerucht is in Frankrijk zelfs met eenige verontwaardiging vernomen.

Het spreekt van zelf, dat de Russische regering intusschen niet slaapt of sluimert; ook zij zendt talrijke versterkingen naar prins Menchikoff, en men mag verwachten dat aan beide zijden der oorlogvoerende partijen binnen kort ongeveer 150,000 man op de been gebragt en strijdvaardig zullen zijn.

De heeren Guibert en Normand, beide kanongieters, de eerste te Nantes en de andere te Havre, hebben belangrijke bestellingen gekregen van kanonnen en scheepsbatterijen. De bestelde kanonnen moeten van Creuzotsche constructie zijn, waarvan de kracht van weerstand-bieding alle beschrijving te boven gaat.

Men zal zich herinneren, dat bij de depêche den 23 door het kabinet van Weenen gezonden aan den heer Esterhazy, zijn afgezant te Berlijn, in antwoord op de Pruissische nota van den 13 dier maand waren gevoegd de instructien voor den heer Prokesch, vertegenwoordiger van Oostenrijk bij den Duitschen rijksdag. De heer Buol noodigde den graaf Esterhazy uit, ze mede te deelen aan den heer von Manteuffel, met verzekering dat de Oostenrijksche regering van dit stuk geen gebruik zou maken alvorens het kabinet van Berlijn zich deswege verklaard had.

Men weet ook, dat in dit stuk was aangewezen de houding, die Oostenrijk tegenover den rijksdag wenschte aan te nemen, en wat zij die vergadering zou vragen; zelfs was ook de geest van dit stuk bekend, [illegible] in diplomatique stukken welke reeds van algemeene bekendheid zijn; maar met den tekst was zulks nog niet het geval. Thans is hij in de Duitsche bladen medegedeeld, Wij onthouden ons echter, om verschillende redenen van de mededeeling van dat stuk. Vooreerst bevat het, ofschoon zeer uitgebreid, niets nieuws, en geeft niet andere woorden terug de denkbeelden en bedoelingen, reeds zoo dikwerf herhaald in de verschillende depêches van de heeren Buol en Esterhazy, welke onze lezers reeds bekend zijn; ten andere meldt de *Postzeit* van Frankfort, dat de instructien van den heer Prokesch reeds wijzigingen hebben ondergaan, voorzeker ten gevolge der aanmerkingen, vervat in de Pruissische depêche van 30 October en dat den 12 dezer door graaf Esterhazy aan het kabinet te Berlijn is ter hand gesteld, te gelijk met het antwoord van den heer Buol op deze depêche van 30 October, een eigenhandigen brief van keizer Frans Jozeph aan den Koning van Pruissen, in antwoord op dien welken door graaf Arnim onlangs aan Zijne Keizerlijke Majesteit namens zijn Souverein werd overhandigd; en eindelijk een afschrift der nieuwe instructien van den heer Prokesch.

Eenmaal nu, dat er nieuwe instructien zijn opgemaakt, gelooven wij ons wel te mogen onthouden van de mededeeling van den tekst der zeer uitgebreide en wijdloopige van 23 October, sedent gewijzigd.

De *Postzeitung* voegt hier bij, dat alle instructien door ieder der beide mogendheden voor hunne respective vertegenwoordigers bij den Duitschen rijksdag bestemd en betrekking hebbende op het Oostersche [illegible] stuk, voortaan aan de andere mogendheid vooraf zullen medegedeeld worden. De *Preussische Corr.* [illegible] e. k.

[illegible] dat de opening van de zitting der Kamers, welke op 3 Nov. had moeten plaats hebben is uitgesteld tot 16 Dec., tengevolge van het verbranden der zaal van de Wetgevende Kamers. De inscheping van Fransche bezettingstroepen, welke het leger in het Oosten zullen worden toegevoegd, heeft den 5 dezer een aanvang genomen. Het aantal bedraagt 1,200 man van het 23e regem., welke zijn vervangen geworden door een gelijk aantal mariniers.

Wij hebben reeds medegedeeld, dat de diplomatieke betrekkingen tusschen de Porte en Griekenland genoegzaam hersteld zijn, en dat de eerste mogendheid afziet van den eisch op schadevergoeding ter zake van den laatsten opstand. De Turksche regering van haren kant poogt het gebeurde te vergeten.

De president van den raad, de heer Mauro Cordato, heeft onder anderen ter kennise van de heeren Fort-Rouen en Wijse gebragt, dat de troepen der geallieerden te Athene gehuisvest zullen worden op kosten van de Grieksche regering in rekening op het aan Engeland en Frankrijk verschuldigd geld; (het geldt niet meer of minder dan eene uitgave van 400,000 drachmen). Dit zou het eerste zijn wat in mindering van rekening komt op de leening van 60 millioen door Frankrijk in vereeniging met Rusland

en Engeland gewaarborgd en de interessen van die leening sedert vele jaren opeengestapeld.

De berigten uit Alexandrie zijn van den 6 November. De nieuwe Onder-Koning Saïd-Pacha zet zijn hervormingswerk met ijver voort. Onder de belangrijkste maatregelen door hem genomen bekleedt eene vorname plaats de vrijheid aan den handel verleend. Men weet, dat de Egyptische regering tot dus ver zelve handel dreef, door zich eene groote menigte voorregten en monopolien toe te eigenen. Saïd-Pacha heeft daaraan een einde gemaakt. Zijne regering geeft het drijven van allen handel op, en laat dit geheel over aan den ondernemingsgeest van particulieren. Van daar ook, dat het ministerie van koophandel, dat in Egypte van geheel anderen aard dan in Europa was, is opgeheven.

Uit Spanje niets bijzonders.

Uit Genève wordt nader bevestigd, dat de verkiezingen voor den Zwitserschen bondsraad zeer gunstig uitvallen voor de regering. De partij van Fazy is dan ook bij deze worsteling op nieuw geslagen.

Uit Rome wordt gemeld, dat door de regering van den Heiligen Stoel twee nieuwe finantiële maatregelen zijn genomen.

De *Moniteur de l'Armée* heeft gister eene nota medegedeeld betrekkelijk de organisatie van de Fransche jagers te paard, welke nota door alle half officiële bladen is herhaald.

Men zegt, dat dit het werk van den Keizer zelven is, wiens voortdurende zorg in zaken tot het leger in betrekking staande, bekend is.

Binnenland.

Staten-Generaal.

NOTA *van inlichtingen omtrent de vragen, gesteld in het Verslag der Commissie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, betrekkelijk het Verslag van den staat der West-Indische kolonien over* 1851.

De Commissie vangt haar rapport aan met eene aanbeveling tot spoedige indiening der koloniale verslagen. Het is ook de wensch der Regering, om die indiening zooveel in haar vermogen is te bespoedigen. Dit volgt uit de omstandigheid, dat, terwijl de verslagen over 1851 waren ingediend in Dec. 1853 zulks met die over 1852 heeft plaats gehad in Julij 1854.

Zoo als in het Verslag over 1852 reeds is aangemerkt, zijn de nieuwe reglementen op de behandeling der slaven nog niet lang genoeg in werking, om ten aanzien van den indruk, daardoor te weeg gebragt, een bepaald oordeel te kunnen vellen.

Voor het toezigt op de naleving der reglementen zijn geene bijzondere maatregelen noodig geacht buiten het gewone gouvernementeel toezigt over alle lands-ambtenaren. Het is niet gebleken, dat de dubbele hoedanigheid van administrateur en heemraad, met opzigt tot de werking der slavenreglementen, van nadeeligen invloed is geweest. Nu de geheele zaak der slaven-emancipatie in onderzoek is bij eene Staats-commissie, acht men het raadzaam om geen bijzondere maatregelen te dezen aanzien te nemen, voor dat het rapport dier Staats-commissie zal zijn uitgebragt.

Ten aanzien van de werking der verordeningen omtrent de voeding van den slaaf meent men te kunnen verwijzen naar hetgeen daaromtrent gezegd is in het regeringsverslag over 1852.

De berekening door een lid gevoegd bij het Verslag der Commissie, ten aanzien van vermeende ongenoegzaamheid van den invoer in Suriname van dierlijk voedsel voor den slaaf, ondergaat eene aanmerkelijke wijziging door de bijzonderheid, dat, terwijl daarbij als grondslag is genomen een prijs van 18 cents per pond, de aanbesteding der militaire rantsoenen van 1852, blijkens het regeringsverslag over dat jaar, het resultaat heeft opgeleverd, dat het gezouten vleesch voor 11, het gezouten spek voor 26 en de bakkeljaauw voor 5½ cents het pond moesten worden geleverd. Vermits nu de bakkeljaauw het hoofdvoedsel van den slaaf uitmaakt, en de eigenaars van slaven wel niet geacht kunnen worden meer te zullen besteden dan het Gouvernement, zoo volgt daaruit, aannemende de behoeften der slaven zoo als die in de [illegible] zijn aangegeven, dat de invoer [illegible] voorzien.

Dat, in afwachting eener beslissing omtrent de wijze, waarop een goed voorbereide emancipatie zal worden tot stand gebragt, alles moet worden aangewend wat strekken kan tot verzachting van het lot der slaven, beaamt de regering volkomen. De invoering en werking der bovenbedoelde reglementen leveren daarvan het bewijs, en zij geeft daarbij gaarne de verzekering, dat het haar streven is, om, ook met het oog op een geleidelijken overgang tot een zelfstandig bestaan, de verbetering van den toestand der slaven, zooveel in haar vermogen is, te bevorderen.

Omtrent de quaestie der oostelijke grensscheiding van Suriname is men nog niet tot eene afdoening gekomen.

De invoer van slaven in Suriname uit Curaçao of van elders bepaalt zich tot zeer enkele, zeldzaam voorkomende gevallen, en kan dus niet van invloed zijn op de verschillen, waarop door de Commissie is gewezen.

In verband tot hetgeen de Commissie zelve in het midden brengt omtrent het meerdere nut, hetwelk voor verbetering van het kader der officieren van de landmagt in West-Indie te wachten is van eene overzending naar Nederland van aldaar dienende officieren en onder-officieren, krachtens het Kon. besluit van 20 Dec. 1851, n°. 53, boven eene uitzending uit Nederland derwaarts van een wel geoefend hoofd-officier, wordt hier aangeteekend, dat het bij gemeld besluit beoogde doel door zoodanige uitzending niet geheel zou worden bereikt, namelijk om aan de bedoelde officieren de gelegenheid te geven, eenigen tijd bij het Nederl. leger te dienen, teneinde daarbij van hunne geschiktheid voor hoogeren rang te doen blijken, terwijl zoodanige tijdelijke opname bij dat leger, ook met opzigt tot de onder-officieren, die voor de bevordering tot den officiersrang in aanmerking komen, reeds gebleken is allezins gunstige uitkomsten te leveren.

Bovendien zouden de kosten, aan de uitzending van een hoofdofficier voor dat speciale oogmerk, waarschijnlijk aanzienlijker zijn, dan die verbonden aan den maatregel van 20 December 1851. Uit art. 2 van voormeld besluit blijkt toch, dat de officieren, waarvan hier sprake is, gedurende hun verblijf hier te lande slechts genieten drie vierden van hun koloniaal traktement, en het verschil tusschen het stilstaande vierde en de kosten van hunnen overtogt is zoo gering, dat uit dien hoofde geene aanleiding schijnt te bestaan om den overigens goed werkenden maatregel af te keuren of te wijzigen. Daarenboven wordt hier opgeteekend, dat verreweg de meesten der West-Indische officieren, die daartoe in aanmerking kwamen reeds van de hun verleende bevoegdheid hebben gebruik gemaakt. Van het maken van schulden gedurende hun verblijf in Nederland, is bij het Departement van Kolonien niets gebleken.

Ook zonder dat van regeringswege bepaalde maatregelen zijn voorgeschreven tot zedelijke en verstandelijke ontwikkeling der slaven, wordt die ontwikkeling niet uit het oog verloren. Dit blijkt uit het verslag van 1851 zelf, waar gesproken wordt van de medewerking door het bestuur verleend aan de Moravische broeders, ter bevordering hunner pogingen tot vorming van onderwijzers voor de plantages, uit de slavenkinderen zelve. Of het onderwijs aan de slaven in Suriname zich al dan niet tot het *schrijven* uitstrekt; is bij de Regering onbekend. Inlichting dienaangaande wordt van het koloniaal bestuur te gemoet gezien.

Wat de getalsterkte der slavenbevolking op Curaçao en onderhoorigheden betreft, alsmede de middelen om deswege juiste opgaven te leveren, geldt grootendeels ook hetgeen daaromtrent hierboven ten aanzien van Suriname is in het midden gebragt. Omtrent de door de Commissie opgemerkte verschillen in de cijfers, worden van de koloniale besturen ophelderingen ingewacht. De schijnbare tegenstrijdigheid tusschen het aangevoerde op pag. 31 van het Verslag van 1851, dat er namelijk voortdurend desertie van slaven op St. Martin plaats heeft, en de bijzonderheid dat in hetzelfde jaar de slavenbevolking met 14 is vermeerderd, lost zich op wanneer men er op let dat in genoemd jaar geboren zijn

geboren zijn	54
en overleden	14
Verschil	40
De bevolking zou dus moeten zijn vermeerderd met	40
de vermeerdering is slechts geweest	14
men zou dus kunnen aannemen dat gedeserteerd zijn	26

De Minister van Koloniën,
CHS. F. PAHUD.

's Gravenhage, 18 November.

Z. M. heeft tot burgemeester van Delfshaven benoemd L. A. Bruijn.

Bij den Minister van Finantien is ontvangen eene som van *f* 5, welke den 9den dezer door een onbekende, ten behoeve van 's Rijks schatkist, bij den staatsraad, agent van het Ministerie van Finantien te Amsterdam, is bezorgd geworden.

De *Utrechtsche Provinciale Courant* heeft, sedert de laatste dagen, eene zonderlinge manier van nieuwstijdingen te fabriceren uitgevonden. Ze ontleent, namelijk, aan de regerings-antwoorden op de voorloopige verslagen der Tweede Kamer [illegible] de bijzonderheden [illegible] wekken. Maar in plaats van de bron te noemen, wordt voor het berigt een bijzonder correspondentie-teeken geplaatst of de woorden: „*Men meldt ons.*" Op die wijs, wij erkennen het, heeft de *Utrechtsche Courant*, speculerende op de meening, dat het publiek toch de Kamer-verslagen niet leest, zich een schijn gegeven, als of ze al 't nieuws uit de eerste hand had. Wij meenden op deze inventie te meer de aandacht te moeten vestigen, daar wij gezien hebben, dat zelfs geachte dagbladen, die de regerings-verslagen opgenomen hadden, dupe van de kunstgreep zijn geweest en *ten tweede male* hetzelfde berigt, maar nu als van de *Utrechtsche Courant* afkomstig, hebben overgenomen.

De *Amsterdamsche Courant* blijft voor het Ministerie de rol van den struisvogel spelen, die den kop in de struiken steekt, meenende dat de jager *hem* niet zien zal.

Zij geeft van het bestaan der tweede nota van den heer van Bosse aan hare lezers in zeven regels druks kennis. Van het krachtige bewustzijn, dat de partij, waartoe zij behoort, sterk is in hare beginselen en eerlijk in hare verdedigingsmiddelen, geeft de *Amsterdamsche* dan ook een nieuw en schitterend bewijs.

Uit Limburg is een met een groot aantal handteekeningen voorzien adres gezonden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van den navolgenden inhoud:

De ondergeteekenden, grondeigenaars en landbouwers, wonende in de gemeente Heerlen, hertogdom Limburg, hebben de eer het navolgende aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal voor te dragen:

Dat bij de wet van 19 Junij 1845 (*Stbl.* no. 29) aan de concessionarissen van eenen ijzeren spoorweg van Maastricht naar de Pruissische grenzen, met een zijtak naar de domaniale steenkolenmijnen te Kerkraede, het beheer en genot dier mijnen is afgestaan, gedurende een termijn van 99 jaren, met bepaling, dat, na verloop van dezen termijn, de steenkolenmijnen aan den staat zullen terug keeren, met al de voor de dienst derzelve aanwezige gebouwen, stoom- en andere werktuigen, materieel en voorraad steenkolen, en dat tevens de zijtak van den spoorweg naar de gezegde mijnen, met al de tot de dienst van dezelve behoorende gebouwen, stoom- en andere werktuigen, vrachtwagens en verder materieel aan den staat zullen overgaan; een en ander in goeden staat en zonder eenige vergoeding.

Dat echter tot dusverre met het daarstellen van bedoelden zijtak nog geen aanvang is gemaakt, ofschoon de spoorweg zelf reeds meer dan één jaar in exploitatie is gebragt en, blijkens het verslag uwer Kamer op het IVde hoofdstuk der staatsbegrooting, opzigtens het nakomen dezer verpligtingen, eenige inlichtingen zijn gevraagd, omdat men meende te weten, dat de Aken-Maastrichtsche spoorwegmaatschappij bij de Regering aanzoek had gedaan, om daarvan ontslagen te worden.

Dat de ondergeteekenden hierin aanleiding gevonden hebben, van hunnen kant aan de Wetgevende Magt te doen opmerken, dat in de eerste en voornaamste plaats de Staat of het Rijk het grootste belang heeft in de voltooijing van den zijtak, omdat de steenkolenmijnen, welke na zeker tijdsverloop aan den Staat moeten terugkeeren, door de verbinding met den spoorweg noodwendig een veel ruimer en gemakkelijker debiet zullen erlangen, en op die wijze meer voordeel of winst voor de schatkist moeten afwerpen.

Dat daarenboven het belang van de ondergeteekenden of van hunne gemeente en omstreken daarbij betrokken is, eensdeels, omdat zij in de verbinding van den spoorweg met de steenkolenmijnen eene betere gelegenheid zullen vinden, om zich van de noodige brandstoffen te voorzien, en ten andere, omdat zij daardoor een middel van gemeenschap tusschen de gemeenten onderling verkrijgen, waarvan de hooge noodzakelijkheid alleen daaruit kan blijken, dat de Provinciale Staten van het hertogdom Limburg in der tijd besloten hadden, om een subsidie te verleenen tot het aanleggen van eenen grindweg, uitgaande van den grooten weg van Kerkraede bij Valkenhoven, loopende over Simpelveld in de rigting van Galpen, en alleen van dit besluit zijn teruggekomen, in het vooruitzigt en de gegronde hoop, dat aan de wettelijke verpligting tot het daarstellen van eenen zijtak naar de domaniale steenkolenmijnen van Kerkraede zou worden voldaan.

Redenen waarom zij eerbiedig verzoeken, dat het U, Mijne Heeren, behagen moge op het aanleggen van meergemelden zijtak aan te dringen, en bij het onverhoopt geval, dat Uwe tusschenkomst mogt worden ingeroepen, om de Aken-Maastrichtsche spoorweg-maatschappij van hare verpligting te ontheffen, Uw goedkeurend votum aan het daartoe strekkend voorstel van wet te onthouden.

* De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal hebben zich heden bezig gehouden met het onderzoek van het voorstel van den heer van Hoëvell c. s. tot afschaffing van den accijns op de brandstoffen.

* Z. M. de Koning wordt heden van het Loo in de residentie terug verwacht.

* HH. KK. HH. Prins en Prinses Hendrik worden, naar men verneemt, in het begin der volgende maand van Luxemburg in de residentie terug verwacht.

* In de residentie zijn aangekomen en aan het hôtel de *l' Europe* afgestapt de baron Pijcke de Peteghem, secretaris van legatie bij het Belgische gezantschap alhier, de heer Arthur Stevens, van Parijs, de heer Alfred Kindt, van Joose ten Noode, en de heer Sebastien Pezertrello, wonende te Lissabon.

* Dezer dagen heeft er te dezer stede in een sedert geruimen tijd ledig staand huis en waarin vroeger eene apotheek gevestigd was, een diefstal plaats gehad, en wel, naar men wil, door twee aankomende knapen, die kennis schenen te dragen, dat zich daarin nog goederen bevonden; zij hadden zich, door de kelderramen open te breken, den weg tot de woning gebaand, vervolgens het huis doorzocht en ook eenige voorwerpen weggenomen, waaronder zich bevonden verzegelde flesschen, die zij opengebroken en geledigd hebben. Gelukkig bevatten die geene schadelijke of vergiftige bestanddeelen. Ware dit het geval geweest, hetgeen ligt had kunnen gebeuren, dan hadden zij hun diefstal met den dood kunnen bekoopen.

* Gisteren zijn bij den Hoogen Raad behandeld de vorderingen van drie bedienden van HH. MM. Willem I en Willem II, tegen de twee hier te lande residerende, Hooge Medeërfgenamen van laatstgenoemden Vorst. Die vorderingen strekten tot uitbetaling van loon, voor de werkzaamheden, door de eischers na het overlijden van Koning Willem II, gedurende ruim vier en eenhalf jaar, ten behoeve der Koninklijke erven, verrigt. Het verrigten der werkzaamheden werd door de gedaagden erkend maar onder bijvoeging, dat de eischers, die in het genot waren van eene maandelijksche geldelijke uitkeering, hun bij het testament van Koning Willem I toegelegd, niet geregtigd waren, boven en behalve die uitkeering, nog belooning te vorderen voor de diensten, welke zij, zoolang de nalatenschap van Z. M. Willem II niet vereffend was, hadden verrigt. — De pleidooijen werden gevoerd

Voor de eischers door Mr. Metman, en voor de gedaagden door Mrs. Faber van Riemsdijk en Delprat. De uitspraak is bepaald op 7 December.

Nog heeft in den loop dezer week de geneeskundige faculteit te Amsterdam een groot verlies geleden, door het overlijden van Dr. G. J. Pool, een zeer verdienstelijk geneesheer en voorzittend meester van de vrijmetselaarsloge *Concordia Vincit Animos* aldaar.

Eergisteren is te Amsterdam in zeer hoogen ouderdom overleden de heer P. J. van Maanen vroeger professor in de geneeskunde aan de voormalige hoogeschool te Harderwijk, en later practiserend geneesheer aldaar.

Door de N. H. M. zijn de navolgende vier schepen bevracht, als: voor Amsterdam: *Sirius*, kapt. H. Mulder; *Joan Melchior Kemper*, kapt. J. C. Schaaf; *Johanna Maria*, kapt. A. A. Sissingh, van Rotterdam, en voor Rotterdam: *Maria Magdalena*, kapt. F. H. Popken.

Met het schip *Wilhelmina*, kapt. van der Zweep, is gister morgen onder meerdere passagiers van Hellevoetsluis naar Batavia vertrokken een personeel van 27 Fransche opera-zangers en zangeressen, onder directie van den heer Condel. Onder dit personeel moeten zich uitstekende talenten bevinden.

Gisteren heeft de gemeenteraad van Arnhem in zijne vergadering o. a. besloten, het gebruik van de nieuwe zaal Musis Sacrum tot 1 Mei 1855, voor niet te verleenen aan de R. C. gemeente aldaar, ten einde daarin godsdienstoefeningen te houden gedurende de herbouwing van het kerkgebouw op St. Walburgen. (*Arnh. Ct.*)

Uit Vlissingen wordt geschreven, dat Z. M. fregat *de Ruijter*, op den 15 dezer reeds het anker geligt had om uit te zeilen, toen een zware mist op kwam en het noodzakelijk maakte, het anker weder te laten vallen.

✱ **Amerongen**, 17 Nov. Gisteren avond is alhier voor dit saizoen de eerste landbouwkundige voorlezing gehouden, bij welke gelegenheid Dr. W. A. van Geuns sprak: 1o. over de verschillende bestanddeelen van verschillende gronden; 2o. over de verschillende eigenschappen van den grond, en 3o. over eenige middelen ter verbetering van gronden.

Per Telegraaf.

Weenen, Vrijdag 17 Nov. Over Semlin zijn tijdingen ontvangen uit Konstantinopel, loopende tot den 9den dezer, volgens welke Prins Napoleon aan buikloop lijdende was.

De berigten uit de Krim melden, dat de Russen de hoogten van Balaklava verlaten hadden en dat zij versterkingen verwachtten.

Badabagh is door de Turken bezet.

Hamburg, heden, Zaturdag 18 Nov. Eene Russische vloot van 14 stoomschepen heeft Sweaborg verlaten en is tot Dagoe aan den ingang van den Golf opgestoomd, doch heeft geen oorlogsschip van de vloot der geallieërden ontmoet.

Londen, Vrijdag 17 November. Russische berigten bevestigen het verbranden vau twee Russische fregatten op 28 October, door het Engelsche Lancaster-geschut.

Triëst, Vrijdag 17 Nov. De *Triester Zeit.* berigt, dat de geallieërden voornemens zijn in de Krim te overwinteren en te dien einde versterkingen behoeven.

Athene, 10 November. Wederom zijn nieuwe Fransche troepen van hier naar de Krim vertrokken.

Generaal Kalergis, Grieksch minister van oorlog, heeft den Russische zaakgelastigde bij het helleensche hof met uitzetting gedreigd.

Ingezonden Stukken.

WELEDELE HEEREN!

Bij het lezen van het ingezonden stuk over de *benoeming* van Jhr. de Kock tot ridder van den Ned. Leeuw vernieuwde zich bij vele der bestendige lezers van uw geacht Dagblad de bevreemding, dat het destijds geen woord in 't midden bragt over de *niet benoeming* van den stichter der maatschappij: *Tot bevordering der Toonkunst* tot ridder dier orde, bij gelegenheid van het 25jarig feest dier instelling.

Indien bovengenoemde regelen aanleiding kunnen geven, dat de aandacht daarop terug gebragt worde, zoudt UEd. vele voorstanders der kunst daarmede bijzonder verpligten.

Immers, het komt ons voor, dat, nu die maatschappij, voor het oog der geheele Europesche kunstwereld, bewezen heeft, wat zij is en wat zij vermag, en hare geschiedenis, in het laatste Album, met cijfers bewezen heeft, wat zij in die 15 jaren gepraesteerd heeft, het eene ware schande voor het Ministerie is, dat het eene instelling, die nu [illegible] van Holland eene eervolle plaats op het gebied der [illegible] bij de kunstlievende wereld heeft doen erlangen, [illegible] Holland zich bij den beschaafden, het bij die [illegible] bezoekenden, vreemdeling meer dan ooit ge[illegible] [illegible] zoo onverschillig, zoo ondankbaar heeft [illegible] het, omdat de Stichter een Rotterdammer [illegible] het Ministerie zich ook bij die gelegenheid niet op het feest zelve moeten vertoonen; en dan had men den Voorzitter of Secretaris der Maatschappij, beide Amsterdammers, een eerbewijs kunnen schenken, waarbij men geene personen, maar de Maatschappij zelve huldigde. Het is dus blijkbaar, dat men de instelling zelve met onverschilligheid aanziet, en wij vragen: is dat billijk, is dat dankbaar?

Toen voor eenige jaren de beroemde Belgische Violoncellist *Servais* zijne eerste kunstreis zou gaan maken, vroegen de Staten-Generaal in openbare zitting aan het Ministerie dat hem de Leopoldsorde zou worden geschonken, en wat heeft de Kamer hier voor eene instelling gedaan, die de kunst zóó zeer bevorderd, en Holland bij den beschaafden vreemdeling zoo zeer gerelevéerd heeft? Is het niet te regt wat een der grootste Franschë, ons bij die gelegenheid bezoekende, kunstenaars zeide, « un gouvernement qui ne tient pas à coeur le *honos alit artes*, ne peut trouver de sympathie chez un peuple éclairé, ami de l'art, comme la Hollande vient de se faire connaître. »

Of zou het Ministerie begrepen hebben, dat, te midden van den tegenwoordigen stortregen van decoratien, eene zóódanige onderscheiding geen distinctief meer kan zijn voor ware verdiensten?

Het kwam ons niet onbelangrijk voor, dat uwe welversneden pen zich, in het belang van allen, die het wel met de kunst meenen, met dit punt eens opzettelijk bezig hield.

Met de aanbieding van dit beleefd verzoek hebben wij de eer ons met hoogachting te noemen.

Eenige uwer bestendige lezers.

Advertentiën.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 18 November 1854.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**	Pct.	
Ned. W. Schuld.	$2\frac{1}{2}$	$58\frac{5}{8}$ $\frac{15}{16}$ $\frac{3}{4}$	*Hope* 1798/1816	5	$99\frac{5}{8}$
Dito Certificat.	3	70	Dito 1828/1829	5	$98\frac{5}{8}$
Dito Dito.	4	$88\frac{1}{2}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{1}{2}$	Cert. 1831/1833	5	
O. I. Leening	4		Dito Dito	$4\frac{1}{2}$	
Amort. Syndic.	$3\frac{1}{2}$		Dito *Hope*	4	$74\frac{7}{8}$
Belgie.			Dito *Stieglitz*	4	
Certificaten	$2\frac{1}{2}$		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rotschild*	$2\frac{1}{2}$		Inschr. Assig.	6	
Frankrijk.			Certific. dito.	6	
Obligatien	3		**Polen.**		
Spanje.			Obligatiën	4	
Nieuwe	1	$17\frac{7}{8}$ $\frac{15}{16}$	**Oostenrijk.**		
Dito Buitenl.	3				
D° Binnenl. $^{c}/_{m}$	3	$32\frac{11}{16}$ $\frac{13}{16}$ $\frac{3}{4}$	Metaliek	5	$62\frac{5}{8}$ $\frac{7}{8}$ [illegible]
Bew. Sp. Com.		$5\frac{5}{8}$	Dito bet. Amst.	5	$72\frac{5}{8}$ $\frac{3}{4}$
Amort. Schuld.			Dito lett. B.	5	$72\frac{5}{8}$ $\frac{3}{4}$
Portugal.			Dito 1847	$2\frac{1}{2}$	81 [illegible]
Londen nieuwe.	5	$36\frac{1}{16}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{16}$	Dito 1851/1852	$2\frac{1}{2}$	81 [illegible]
Dito uitgest.	4				

Hand.-Maats. $4\frac{1}{2}$ (listed after Amort. Syndic.)

Mexic., te Lond. 3 pct. 20; dito Onb. 20.

[illegible] vervolgen hetgeen in-zonderheid, Holl. en Oostenrijksche fondsen betreft zijnde deze circa $\frac{1}{8}$ gedaald.

FRANKFORT, Vrijdag 17 November. Metalliek 5 pct. $65\frac{1}{2}$; Spanje binnenl. 3 pct., $32\frac{1}{2}$ dito 1 pct. [illegible]

LONDEN, Vrijdag 17 November. Consols op [illegible], $91\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$; N. Mexic. 3 pct. $21\frac{3}{8}$, $\frac{5}{8}$; Peru N. [illegible] pct. 67; Sardinie 5 pct. 88; Spanje buitenl. 3 pct. [illegible], $37\frac{1}{4}$; dito 1 pct. $18\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $18\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$; dito Certific. [illegible] dito Passiven $4\frac{5}{8}$, $\frac{7}{8}$; Russen $4\frac{1}{2}$ pct. 84; dito 5 pct. 95; Holl. $2\frac{1}{2}$ pct. $60\frac{1}{2}$; dito 4 pct. $90\frac{1}{2}$; Turksche leening $5\frac{3}{4}$ disc.

PARIJS, Vrijdag 17 November. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. 96; dito 3 pct. 71.55; Sp. binn. 3 pct. [illegible]

WEENEN, Vrijdag 17 November. N. Metall. $82\frac{1}{2}$; N. Leen. $96\frac{3}{4}$; Nat. Leen. [illegible]; Bankactien 1230; Lomb. 5 pct. 96; Zilver $27\frac{1}{4}$; Wissel op Londen 12.10; dito op Parijs 146.

MADRID, Dingsdag 14 November. Sp. 3 pct. 35; dito N. 1 pct. 18.70.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.